

РЕШЕНИЕ

№ 3562

гр. София, 26.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 31.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2740** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) и чл. 124 ЗДСл.

Образувано е по жалба с вх. № 6648 от 16.03.2012 година (л. 2) по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от А. А. В., от [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] срещу Заповед № РД-15-09 от 07.03.2012 година (л. 7), издадена от кмета на Район „И.” (кмета/ът), Столична община (СО). С оспорената заповед, на осн. чл. 92, ал. 1 и чл. 97 ЗДСл, за това, че служителката е извършила нарушение, изразяващо се в съзнателно укриване на част от информация за движение на средства от дарения за 2011 г., кметът е наказал В., на длъжността “началник на отдел/главен счетоводител”, в отдел „Финансово-счетоводна дейност”(ФСД), с дисциплинарно наказание „забележка”.

Недоволна от заповедта, В. я оспорва с доводи за нейната незаконосъобразност. Твърди, че при издаването ѝ са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Излага подробна аргументация във връзка с наведените доводи. Моли отмяната на заповедта за дисциплинарно наказание.

В съдебното заседание оспорващата се представлява от адв. Б., който от нейно име поддържа жалбата. По същество моли нейното уважаване.

Ответникът – кметът на СО, район „И.”, чрез редовно упълномощения процесуален представител юрк. И., оспорва жалбата. По същество моли нейното отхвърляне.

Софийската градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната заповед № РД-15-09 от 07.03.2012 г. (л. 7), издадена от кмета, на посочените по-горе основания, е била наказана оспорващата с дисциплинарно наказание „забележка”. За да издаде оспорения акт, административният орган е взел предвид писмени обяснения № ФС-07-00-62/1/ от 24.02.2012 г. на В. и констатирано несъответствие между данните в писмените обяснения на служителката и публикуваното в сайта на СО. Същото несъответствие, предвид целевото основание на всички дарения през посочения период, е преценено от кмета като опит за съзнателно укриване на данни и след като е преценил, че служителката не е взела предвид устните му препоръки и забележки по повод на други констатирани от него забележки, той е наложил наказанието. Заповедта е връчена на наказаната служителка в деня на нейното издаване.

С писмо рег. инд. ФС-07-00-62 от 23.02.2012 г. (л. 9) кметът е изпратил на оспорващата писмо-искане, с което в определен от него срок ѝ е разпоредил да предостави на вниманието му, писмени обяснения като се приложи пълна справка за получените дарения в СО, Район „Искър” за периода 01.01.2011 – 22.02.2012 г. и документи, доказващи тяхното разходване. Видно от писмото не се установява какви обяснения (по какъв повод и относно какво), в същинския смисъл на това понятие, се искат. Оспорващата е изпълнила поставената ѝ задача, като е изготвила и представила на кмета писмо рег. инд. ФС-07-00-62/1 от 24.02.2012 г. (л. 10) с приложения разходооправдателни документи 1 папка, 2 бр. справки и копие от писмо, с което същите са изпратени в СО.

На 07.03.2012 година кметът е издал оспорената заповед (л. 7).

С разпореждане от 12.04.2012 г. по делото (л. 44), съдът е указал на ответника да представи доказателства за компетентност на органа, издал обжалваната заповед, както и такива, от които да е видно, че той е поискал писмените обяснения на В. и е отправил покана за изслушването ѝ във връзка с нарушението за което е наказана, както и доказателства за дадени от нея обяснения, респективно протокол от изслушването ѝ. В изпълнение на разпореждането, процесуалният представител на ответника е представил копие от решение № 5 от 14.11.2011 г. на Столичния общински съвет, видно от т. 6 на което е, че лицето Д. Г. Д. е избран за кмет на Район „И.”. За останалите указани обстоятелства доказателства не са представени, а в съдебното заседание по делото, проведено на 31.05.2012 г., процесуалният представител на кмета е заявил, че не разполага с доказателства за изслушването на лицето и няма да сочи други такива.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, по която е образувано производството е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Оспорването по жалбата е основателно.

При извършената на осн. чл. 168 АПК служебна проверка досежно законосъобразността на оспорената заповед на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган – кметът на Район „Искър”, СО и в установената от закона форма.

Съгласно чл. 93, ал. 1 ЗДСл, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. При издаването на спорната заповед обаче той не е спазил посочената процедура. По този начин е издал един незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

При липсата на доказателства за проведена процедура по чл. 93, ал. 1 ЗДСл (досежно изслушването и писмените обяснения), въпреки дадените на ответника указания с разпореждането на съда от 12.04.2012 г., съставът на АССГ намира, че наложеното дисциплинарно наказание подлежи на отмяна, без да е необходимо да се разглежда спора по същество (чл. 93, ал. 2 ЗДСл). Формалното посочване в процесната заповед, че от държавния служител са взети писмени обяснения не обвързва съда при липсата на каквито и да е доказателства, установяващи това. Исканите на 23.02.2012 г. и представени по делото обяснения са не във връзка с извършено дисциплинарно нарушение, а по повод изпълнение на една служебна функция. Устни обяснения изобщо не са искани и не са взети от служителката. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно, за да бъде издадената в съответното дисциплинарно производство законосъобразна заповед за наказание. Посоченото нарушение е достатъчно да обоснове незаконосъобразност на заповедта за налагане на каквото и да е по вид дисциплинарно наказание и задължава съда да постанови нейната отмяна. Нормата на чл. 93, ал. 1 ЗДСл е императивна и неспазването на което и да било от изискванията, регламентирани кумулативно с нея, води до опорочаване на цялото административно производство за налагане на дисциплинарно наказание. Този извод безспорно следва от новелата на чл. 93, ал. 2 ЗДСл. Възпроизведените норми гарантират правото на защита на лицето във връзка с провеждане на дисциплинарното производство и то по повод на конкретно дисциплинарно наказание. Неизпълнението на така установените процесуални действия винаги представлява съществено процесуално нарушение, което води до незаконосъобразност на издадения административен акт.

Вън от горното, жалбата се явява основателна и с оглед доводите за допуснати нарушения на материалния закон. Съгласно чл. 97, ал. 1, т. 4 и 5 ЗДСл, дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, която (наред с другите елементи) следва задължително да съдържа и описание на извършеното от служителя нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават и служебните задължения, които са били виновно нарушени. В казуса посочените задължителни елементи не са посочени. Констатираното от кмета несъответствие между писмените обяснения на В. и публикуваното в сайта на СО, преценено от него като опит за съзнателно укриване на данни, не е конкретизирано и не е доказано. Не е посочено кое точно служебно задължение служителката не е изпълнила, от какво произлиза несъответствието между нейните обяснения по въпроса с публикуваното в сайта на СО, защо се приема,

че достоверно е именно последното. В оспорената заповед се сочи също, че В. не е взела предвид устните препоръки и забележки на кмета по повод други констатирани от него нарушения. Тази част от акта също е необоснована, тъй като не са посочени и доказани какви други нарушения, извършени от наказаната е констатирал органът, кога са извършени те, какво е взетото от него отношение към тях, какви са дадените от него „устни препоръки и забележки” и доколко задължителни са били те, ако не са включени в длъжностната характеристика за длъжността, изпълнявана от В..

Предвид изложеното, съдът намира, че доводите за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон се явяват основателни и доказани, което сочи на незаконосъобразност на обжалваната заповед. Жалбата против нея се явява основателна, поради което заповедта следва да се отмени.

Разноски не се претендират от оспорващата, поради което, въпреки изхода на спора, съдът няма да се произнася по този въпрос в решението си.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ, Административен съд София - град, I – во отделение, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] Заповед № РД-15-09 от 07.03.2012 г., издадена от кмета на Район „И.”, Столична община, с която на осн. чл. 92, ал. 1 и чл. 97 от Закона за държавния служител, за това, че служителката е извършила нарушение, изразяващо се в съзнателно укриване на част от информация за движение на средства от дарения за 2011 г., е наказана с дисциплинарно наказание „забележка”.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: